

[Aksel Larsen.]

Odense universitet skal hedde oprettelse af et humanistisk fakultet i Sydjylland. At denne disposition på nuværende tidspunkt totalt savnede saglig berettigelse og ikke havde noget med planlægning at gøre, er klart og uigendriveligt påvist af mit partis ordfører. Men i sådanne spørgsmål, hvor nogle ærede medlemmer og et enkelt parti er begyndt at skele til vælgerne geografisk, viste det sig som så ofte før, at tingets store flertal skeler samme vej og ikke har lyst til eller ikke vover at gøre det rigtige. Man sætter det formodede hensyn til, hvordan partiet skal klare sig ved valget, over hensynet til det saglige, over hensynet til landets tarv. Så længe partierne ikke har lært og fået mod til at gøre det rigtige ud fra saglige vurderinger, vil den demokratiske styreform i hvert fald være behæftet med mangler.

Det er den også, når folketingets flertal ikke blot tolererer opretholdelsen af en politisk efterretningstjeneste, men heller ikke vil være med til at hindre dens virksomhed i antidemokratisk retning. Og det er antidemokratisk, at efterretningstjenesten i kartoteker og dertil hørende materiale-samlinger registrerer hundredtusinder blot på grund af deres politiske opfattelse eller deres formodede medlemskab af et lovligt parti eller en lovlig organisation eller bevægelse. At efterretningstjenestens metoder ved indsamling af oplysninger er under al kritik, og at der er så mange registrerede, at man slet ikke kan verificere modtagne oplysninger eller føre kontrol med de registrerede, er jo enhver klar over. Men folketingets flertal, de fem af de seks partier, er tilfredse med et løfte om, at grønlandere skal blive behandlet som danskere fra det sydlige Danmark, og med en kontrolinstans, som er lige så meget værd som en narresut for et sultent barn.

Jeg må erindre om ordskiftet under kartoteksdebatten, hvor det ærede medlem hr. O. Mathiasen spurgte, om der var forberedt anvendelse af ungdomshjemmet Kettrupgård til interneringslejr. Min partifælle blev brutalt affærdiget af hjemmets formand, det ærede medlem hr. Qvist Hansen, og ikke brutalt, men sarkastisk af den højtærede justitsminister. Den højtærede justitsminister var jo i god tro. Hans

ministerium og underordnede havde ikke noget med sagen at gøre, og den højtærede forsvarsminister havde forsikret ham om, at det havde forsvarsministeriet og militæret heller ikke. Det viste sig bagefter, at det ærede medlem hr. O. Mathiasen havde ret. Jeg vil ikke forlange noget af det ærede medlem hr. Qvist Hansen, men jeg udtaler en sikker forventning om, at den højtærede justitsminister vil benytte anledningen til at give det ærede medlem hr. O. Mathiasen en rimelig undskyldning. Desuden erindrer jeg om efterspillet. Da pressen efter folketingsmødet den 21. maj havde opklaret, at to officerer med og foruden sporer faktisk havde inspiceret Kettrupgård og talt om pigtråd, og hvad der ellers hører til en fangelejr, erklærede forsvarsministeren til dagspressen, at det måtte være et par provokatører, der havde lejet officersuniformer i en karnevals garderobe for at skandalisere forsvaret. Først derefter undersøgte han sagen, og så fandt han ud af, at officererne var rigtige nok, og at det var generalkommandoen, der uden hans vidende traf forberedelser til oprettelse af en krigsfangelejr, der naturligvis også kan bruges til interneringslejr for andre. Det hele får mig til at spørge den højtærede statsminister, om han ikke som regeringens chef vil føle sig foranlediget til at indskærpe fagministrene, at de bør sørge for at vide besked med, hvad der foregår under deres embedsomsråde.

Folketinget forkastede vort forslag om en virkelig og betryggende undersøgelse af efterretningstjenestens virksomhed; men forslaget blev da i det mindste behandlet, og det kom frem til afstemning. Det er mere, end vi kan sige om de øvrige forslag, vi har fremsat blot i dette folketingsår.

Jeg står her med fortegnelsen udarbejdet af folketingssekretariatet over forslag, der ikke er blevet færdigbehandlet. Her ser vi, at vort lovforslag om forbedring af arbejdsløshedsloven, fremsat den 21. november i fjor, ikke er færdigbehandlet. Det ligger i udvalg. Det samme gælder vort lovforslag om en boligfond, fremsat den 22. november i fjor. Vort lovforslag om forbedringer af den offentlige sygeforsikring, fremsat den 28. november i fjor, har det ligesådan. Det gælder også vort lovforslag om ændring af folketingsvalgloven, fremsat den